

Publicerad 2007-09-14 13:30 av poetiska stunder

Sorg, tårar, alla ingredienser i en patetisk dikt

Tårar

Tårar som smeker

Kinden

Utan er, ingen ömhet

På Jorden.

Sorg, du som skär i

Mitt hjärta

Du är det enda tecknet på att

Jag lever.

Den enda saken som jag starkt

Upplever

Är denna omfattbara

Brist på kärlek

Jag tar mig fram

Halv döv

Och halv förlamad

På livets stora gala.

Och ser bedövad

Halv stum

Och lite halt

På livets maskerad.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren poetiska stunder med Poeter.se id #18394 innehar upphovsrätten